

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	
กิตติกรรมประกาศ	
สารบัญ	ก
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	ข
บทที่ ๑ บทนำ	
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
๑.๓ วิธีการดำเนินการวิจัย	๓
๑.๔ ขอบเขตการวิจัย	๓
๑.๕ คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	๔
๑.๖ ทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๕
๑.๗ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๑๐
บทที่ ๒ แนวคิดปราชญ์คติ ในลัทธิเต๋า	
๒.๑ ญาณวิทยาในลัทธิเต๋า	๑๖
๒.๒ ความหมายของปราชญ์คติ	๑๘
๒.๓ บทบาทและหน้าที่คือการเข้าถึงนิพพาน	๒๕
๒.๔ อาสยวิชฌานกับภวังคจิต	๓๔
๒.๕ บทวิเคราะห์ปราชญ์คติ	๔๒
บทที่ ๓ ชาโตริหรือการบรรลุนิพพานของเซน	
๓.๑ เซนกับแนวคิดในลัทธิเต๋า	๔๗
๓.๒ เป้าหมายการบรรลุนิพพานของเซน	๔๙
๓.๓ วิธีการบรรลุนิพพานของเซน	๕๒

บทที่ ๔ วิเคราะห์ ปราวุฤตติและชาโตริ

๔.๑	ปราวุฤตติและนิพพาน	๖๖
๔.๒	ปราวุฤตติและชาโตริ	๗๑
๔.๓	ชาโตริ ปราวุฤตติ และสภาวะธรรม	๗๕
๔.๔	บทวิเคราะห์	๙๖

บทที่ ๕ สรุปผลการวิจัย ข้อวิจารณ์ ข้อเสนอแนะ

๕.๑	สรุปผลการวิจัย	๑๐๑
๕.๒	ข้อวิจารณ์	๑๐๒
๕.๒	ข้อเสนอแนะ	๑๐๔

บรรณานุกรม	๑๐๕
-------------------	-----

ประวัติผู้วิจัย	๑๐๙
------------------------	-----

สัญลักษณ์และคำย่อในวิทยานิพนธ์เล่มนี้อ้างอิงจาก (๑) พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยได้ระบุ เล่ม/ข้อ/หน้า หลังคำย่อชื่อคัมภีร์ ภาษาไทย เช่น ขุ.ธ.(ไทย) ๒๕/๑๓๖, ๑๔๒/๕๓๑, ๕๓๒ หมายถึง พระสูตรตันตปิฎก ขุททกาย ขุททกปาฐะธรรมบท พระไตรปิฎกภาษาไทยเล่มที่ ๒๕ ข้อที่ ๑๓๖, ๑๔๒ หน้าที่ ๕๓๑, ๕๓๒

พระสุตตันตปิฎก

ส.ส.(ไทย)	=	สุดตันตปิฎก สังยุตตนิกาย	สคาวรรค	(ภาษาไทย)
อง.ติก.(ไทย)	=	สุดตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย	ติกนิบาต	(ภาษาไทย)
ขุ.ธ.(ไทย)	=	สุดตันตปิฎก ขุททกนิกาย	ธัมมปทัฏฐกถา	(ภาษาไทย)
ข.ชา.(ไทย)	=	สุดตันตปิฎก ขุททกนิกาย	ชาดก	(ภาษาไทย)

คัมภีร์ลังการวตารสูตรจะใช้หมายเลขระบุเช่นเดียวกับพระไตรปิฎก แต่จะได้กล่าวถึงผู้แต่งและผู้แปลตามลำดับ หมายถึง ผู้แปล,ผู้แปล,(สถานที่พิมพ์ : พิมพ์ที่,ปีที่พิมพ์) บทที่ / ข้อ/ข้อย่อย/หน้า. ถ้าไม่มีข้อย่อย ก็จะได้ใช้ว่า ผู้แปล,ผู้แปล,(สถานที่พิมพ์ : พิมพ์ที่,ปีที่พิมพ์) บทที่ / ข้อ/ หน้า.

“ไต่เช็ด ไตตาโร ชูชุกิ, คัมภีร์มหายานสังกาวตารสูตร, แปลเรียบเรียง พระศรีคัมภีร์ญาณ (สมจินต์ สมมาปญโญ), (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓), ๒/๗/๖๖.”

ส่วนบทที่ ๑๐ (สคาถกัม ซึ่งเป็นการที่จะใช้หมายเลขในบทนี้ระบุถึง สคาถกัม/หัวข้อ/หัวข้อย่อย/หน้า เช่น สคาถกัม,๓๗๕/๘๗๙/๒๙๒ หมายถึง สคาถกัม หัวข้อ ๓๗๕ คาถาที่ ๘๗๙ หน้า ๒๙๒)